

**USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
URED PREDsjedNIKA**

Broj: SuP-O-1/2017
Zagreb, 9. siječnja 2017.

U povodu učestalih medijskih napisa i komentara u vezi s odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-4149/2014 od 24. srpnja 2015. (u daljnjem tekstu: Odluka Ustavnog suda) u tzv. slučaju Sanader, i njezinog povezivanja s odlukom arbitraže u slučaju INA-MOL, Ustavni sud Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST

Ustavni sud opetovano kategorički negira klevetničke, zlonamjerne i neprihvatljive informacije, koje je već demantirala bivša predsjednica Ustavnog suda prof. dr. sc. Jasna Omejec, da su suci Ustavnog suda primili mito u predmetu Sanader - INA-MOL. Te lažne tvrdnje iznesene su u zloj vjeri s isključivim ciljem teškog sramoćenja osoba koje obnašaju ili su obnašale dužnost ustavnih sudaca, te narušavanja njihova integriteta, dostojanstva, ugleda i časti, kao i gubitka povjerenja javnosti u rad Ustavnog suda i u funkcioniranje državnih institucija, odnosno pravne države uopće.

Ustavni sud poziva nadležna tijela Republike Hrvatske da se očituju o naprijed iznijetim tvrdnjama, te u skladu sa zakonom poduzmu odgovarajuće mjere i o njima izvijeste hrvatsku javnost.

Nadalje, radi pravilnog informiranja javnosti, Ustavni sud podsjeća da u Odluci od 24. srpnja 2015. nije ispitivao je li podnositelj Ivo Sanader (uz kazneno djelo ratnog profiterstva - slučaj Hypo) kriv za kazneno djelo primanja mita (slučaj INA - MOL), jer Ustavni sud za to nije nadležan. Odluka o krivnji podnositelja za počinjenje navedenih kaznenih djela u isključivoj je nadležnosti kaznenih sudova.

U odnosu na osporene presude kaznenih sudova u konkretnom slučaju, Ustavni sud u skladu sa svojom ustavnom zadaćom zaštite temeljnih ljudskih prava i sloboda utvrdio je da podnositelju nisu bila osigurana sva jamstva pravičnog suđenja propisana Ustavom Republike Hrvatske i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, ne ulazeći pri tome u meritum kaznenog postupka, odnosno krivnju podnositelja za počinjenje kaznenog djela primanja mita.

Ustavni sud utvrdio je, u bitnom, da se kazneni sud, umjesto da je dokazivao postojanje koruptivnog sporazuma, to jest da je predsjednik Vlade primio mito ili obećanje mita, kako bi utjecao na sklapanje konkretnog pravnog posla iz nadležnosti Vlade, što je samo po sebi protivno interesima Republike Hrvatske, upustio u dokazivanje da su sporni ugovori protivni interesima Republike Hrvatske, i tu svoju ocjenu zatim iskoristio kao dokaz da je podnositelj primio mito.

Kazneni sud je s time zamaglio granice između kaznene odgovornosti podnositelja za primanje mita i političke odgovornosti Vlade, koja je dala suglasnost na sklapanje spornih ugovora, pa je ostalo nejasno gdje završava kaznena odgovornost za primanje mita predsjednika Vlade, a gdje počinje politička odgovornost Vlade za sklapanje spornih ugovora (članak 112. Ustava).

Polazeći od navedenog, Ustavni sud utvrdio je da je dokazni postupak kao cjelina kompromitiran do te mjere da je doveo do povrede podnositeljevog prava na pravično suđenje zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava.

Što se tiče javno iznesenih tvrdnji da je Republika Hrvatska izgubila arbitražni spor zbog Odluke Ustavnog suda u predmetu Sanader, Ustavni sud ističe da je opće načelo da arbitražna sudišta nisu vezana pravomoćnim presudama domaćih sudova, pa ni odlukama nacionalnih ustavnih sudova.

Ta sudišta samostalna su i neovisna u predmetu koji rješavaju, odnosno sama utvrđuju činjenice i izvode dokaze. Stoga, odluke domaćih sudova, uključujući i one Ustavnog suda, nemaju utjecaja na arbitražne postupke koje Republika Hrvatska pokreće ili vodi u području međunarodnog trgovačkog prava.

Na temelju iznijetog, jasno je da se odluka arbitraže u slučaju INA-MOL ne može dovoditi u vezu s Odlukom Ustavnog suda u predmetu Sanader.

U Zagrebu 9. siječnja 2017.

PREDSJEDNIK

dr. sc. Miroslav Šeparović

